

En Dag blandt de vigtigste!

---

besunget

paa

Velædle, Höyfornemme

Hr. Jan Adolph Fischers

og

Velædle, Höyfornemme

Jomfr. Aletta Bruns

Bryllupsfest

den 10de Februarii 1801.

Forbindstligst

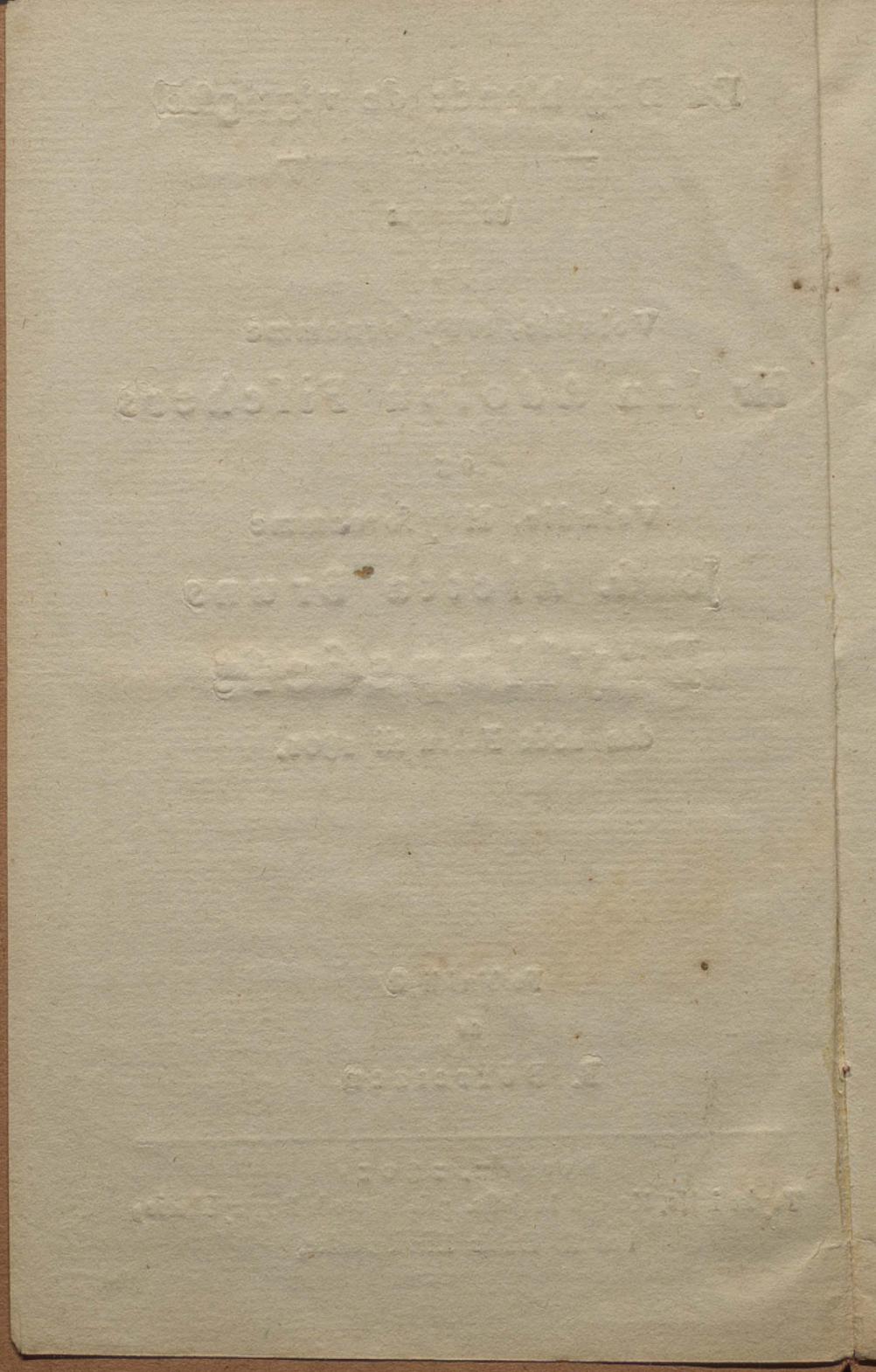
av

B. Børretzen,

Bergen, 1801.

Trykt i H. Kongl. Majsts. priviligerede Bogtrykkerie,
hos R. Dahls Efterlevende.

Stor var den Dag, da vi kom ind i Tiden,
Ustad paa Legeme og Siel,
Og vigtige blev mange Dage siden,
Som skulle virke til vort Vel;
Naar ved at tælle fleere Aar,
Til Hæld og Hæder man fremgaer.

Mens Fader skal en Børneslok forsørge,
Hunsmoder pleye flogt de Smaae,
Og Begge bør om Deres Veje spørge,
Og Øyet troelig med Dem gaae,
At de ey tidlig steye ud
Fra Dyd og Fligt og Herrens Bud.

O! da er vist nok mangen Dag til Glæde,
Og mange sine Moyer har —
Men stundum blev det Wellyst, just at græde,
Fordi vor Sorg saa taalig var,
I det den sammenlignes med
En anden Broders Usselhed.

Ta, Ungersvend! og giftesærdig Pige!
Demi Ungdoms Vaar saa hellig blev,
Dens Misbrug, o! saa mange Dodelige
Paa selvgjort Vanhælds Liste skrev,
Forgiæves sulkes ved den Nod,
Som Mennesket til sig indhød.

Men Dagens Fest en modsat Tanke slaber,
Den for Enhver høystvigtig er;
Vor glade Vand sig mellem Ønsker taber
For denne Slægt hvor vi nu er,
Hvis yngste Datter! — Svigerson!
Modtog Velsignelsen saa stion.

Ey Smigres Ros! skal saadant Lav være,
Vor Fryd den bør her være sand,
Og Skaalerne skal ret oprigtig være
For Parrets blide Egtestand,
For Hunssets Faær, for Hunssets Moær,
For alle trint om dette Bord.

Istænker, glade Venner! op til Randen,
Thi Bryllup er ey hverdags Fest;
Og har man va en Draabe meer paa Panden,
Saa klæder det en munter Gæst;
Til fælles Lyst, med Harmonie,
Vi synge, drinke, stænke i.

Før Brud og Brudgom.

Melodie: Boer jeg paa det høye Fjeld.

I.

Himmel! sign du denne Dag,
Lad dens Handling dig stedse behagelig være!
Deres hulde Lov modtag
Før de Frugter, som den maatte bære.
Edle Dyd! o Nøysomhed!
Belon du Deres Flid, at hvert Anlæg maae trives;
Og lad Dem i huuslig Fred,
Ved hver Silvext i Velserd, oplyves.
Du, som over Skæbner bød,
Lad Dem indtil sildig Dod
Med udmærket Overflod saa takskyldige æde sit Brob!

2.

Manden udi Handels Vey,
Disse vist nok paa Jordens saa flibrige Baner,
Med din Gunst undfald Ham ey,
Hældiggior Hans fornuftige Planer!
Konen med et muntert Sind,
Før at gavne sin Mand, og hvad De kalder Sine,
Paa Huusholdning legge Wind,
Ja i Maderens Kodspoer vil trine —
Herpaas Skaalea kommes ud
Før vor Brudgom og hans Brub:
Alt det Gode tænkes kan, det i Fremtiden give Dem
Gud!

Brud

Brud og Brudgom til Forældre,
Beslægtede og Venner:

Melodie: Jeg fremmed her til Stedet kom.

1.

Min Læbe bindes, Hiertet slaaer,
I det jeg Tak bor Eder hige
For min saa hvide Udgdoms Baar,
Som nævned mig blandt Lykkelige.

B e g g e :

Elst mig som Datter, mig som Son,
Bind deri Fædres bestre Lon!

2.

Gid vi gaae frem i Eders Spor,
Dg disse, gid vi seent dem savne!
Vort Hæld, vor Hæder, da vor stor!
Alt frngte Guld og Næsten gavne
Vor Faer, vor Moer! for alt vort Vel
Modtag, som Tak, vor heele Siel!

3.

B r u d g o m :

Min Slægt, o! den langt borte er,
Kun fælles Kryster faa os fryde;
En elsket nye jeg sandt nu her:
Jeg værdig maae Dens Venskab nyde!

B e g g e :

O Brodre! Søstre! evig vi
Udgjore Slægtens Harmonie!

4.

De Hædersmænd — Det Vennelav!
Vi skyldigst Tak for Dem frembære,
Som vores Pagt den Ere gav,
Til den at ville Biduer være!
De Øyster, som De nyelig bad,
Til Dere's Lyst os gjøre glad!

Sel.

Selskabs-Sange.

Melodie: Wenn die Nacht in stiller Ruh' ve.

1.

Venskab oprmøt sad engang
Udi Fredens Skygge,
Dg med glade Brødre sang:
"Her vi sidde trygge,
"Her boer Livets beste Lyst,
"Dyden throner i hvert Bryst.

2.

"Her vi tænke, tale frit
"Om henserne Stunde,
"Dg Enhver er glad med Sit,
"Ingen vi misunde;
"Brødres Hæld er vores Ven;
"Brødres Fremtid blid og stion!

3.

"Ingen savne dagligt Brod,
"Ingen undertryffes,
"Ingen bort fra Venners Skoed
"Alt for hastig ryffes,
"Ingen her, vaa Hav og Land,
"Labe Welfærd i sin Stand!

4.

"Alle værdiggjore sig
"Til Algodheds Unde,
"Alle være lykkelig:
"Tiden os forkynde —
"Alle, naar vi skilles ad,
"Alle hisset findes glad!

5.

Saa sang Venskab i sin Lund
Med sin liære Klyngje;
O! vi vil i denne Stund
Ligeledes synge —
O! for alle disse Ting
Klinker, Vänner! runde omkring!!!

Melode

Melodie: Lass nur die Politikker sprechen 2.

1.

Ja, Politik! du gaaer i Faré,
Hvor helst, som nu, du vender dig,
Kan du fun vores Fred bevare,
Kan du fra os avvende Krig;
O! da er din Maxime stor,
Og du høytloves av vort Nord!

2.

Du har med stemme Folk at gisre,
Som stole paa sit Guld, sia Magt,
Naturens Rost de tit ey hore,
Og bryde let en gammel Pagt;
Og glem ey: vældig Almagts Haand
Vidmyge kan de Stoltes Aand.

3.

Kan al din ædle Klid ey standse
Uhyret hid mod fredsomt Land,
Skal vi og med til Krigen dandse,
Over op os mode som en Mand;
Lad Tænken om Forsædres Moed
Udjage Føyghed av vort Blod!

4.

Midlertid om Fred vi raabe
Hør os og vores Esterlægt;
Den Skaal udtomt til sidste Draabe,
Skal give vores Døske Bønt;
Kun velmeent Ordstrid klæder os,
I den bod vi al Jorden Trods.